

**Un redzi, Es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam.
(Mateja evaņģēlijs**

28;20)

Nedēļa Priekules draudzē

Svētdiena: plkst. 10:00 DIEVKALPOJUMS
plkst. 16:00 AA Sapulce (Draudzes namā)

Otrdiena: plkst. 8:30 Rīta lūgšana (Baznīcā)
plkst. 18:00 AA sapulce (Draudzes namā)

Trešdiena: plkst. 12:00 Pusdienas (Draudzes namā)
plkst. 13:00 Svētbrīdis slimnīcā, -mēneša pēdējā
trešdienā ar Sv. Vakarēdienu
no plkst.15:30 līdz 17:30 -mācītāja pieņemšana
(Draudzes namā)
plkst. 18:00 vakara Dievkalpojums (Baznīcā)

Ceturtdiena: plkst. 8:30 Rīta lūgšana (Baznīcā)

Bunkas draudzē dievkalpojumi:

Mēneša otrajā un ceturtajā svētdienā plkst. 10:00

Ikviens, kuram ir interese par Kristu un kristietību, tiek laipni
aicināts pieteikties uz Iesvētes mācībām pie mācītāja.

**Draudžu mācītāja Kārļa Puķīša pieņemšana un
mājameklējumi piesakoties pa telefonu mob.26576197**

Draudzes mājaslapā internetā www.priekules.jelb.lv var apskatīties
fotogrāfijas un iegūt aktuālo informāciju par draudzes dzīvi!

Priekules evaņģēliski luteriskā draudze

Reģ. nr. 90000159744 Aizputes iela 10,

Priekule "Swedbank" AS BIC/SWIFTkods: HABALV22

Konta numurs: LV70HABA0551032379685

1.septembris– 30.septembris 2015. Nr 9. (141.)

**Lai Viņa žēlastībā taisnoti,
mēs kļūtu cerētās mūžīgās
dzīvības mantinieki.
(Titam 3;7)**

Kristietības sirds

Sirds ir tāds orgāns bez kura cilvēks nevar izdzīvot. Kad sirds apstājas, tad visiem pārējiem orgāniem ir jāmirst, lai cik tie arī paši par sevi būtu veseli un stipri. Ja sirds apstājas, tad pat veselīgs un stiprs cilvēks mirst. Kas ir kristietības sirds- bez kā kristietībā nevarētu pastāvēt vai vienkārši pārstātu būt kristietība? Šajā vienā pantā Pāvils brīnišķīgi, īsi un ļoti konkrēti ir pateicis to kādēļ pasaulē pastāv kristietība- baznīcas, draudzes, liturģijas, labdarības iestādes. Lai no Dieva žēlastības, mēs kļūtu mūžīgās dzīvības mantinieki.

Nekam no tā, ko dara kristieši nebūtu jēgas, ja tas neved uz mūžīgo dzīvību. Kristieši vienmēr ir strīdējušies par to, kas tad ir svarīgāks peronīgs taisnums vai kalpošana citiem un labdarība, kopējais dievkalpojums vai personīgas attiecības ar Jēzu. Un diemžēl tie, kuri turās pie viena uzskata mēdz nonicināt tos, kas turās pie cita. Patiesībā visas šīs lietas ir vienlīdz svarīgas, nekas no šī uzskaitījuma nav atmetams vai nonicināms, bet nevienu no šīm lietām mēs nedrīkstam nolikt par mērķi, jo viss ir jāizvērtē pēc viena kritērija- vai tas tuvina mūžīgajai dzīvošanai tevi pašu un cilvēkus tev līdzās.

Kristietība pastāv tikai tāpēc, ka Pestītājs tai ir uzticējies

vēsti par savu uzvaru pār grēku un nāvi, vēsti par Dieva žēlastību un mūžīgās dzīvības dāvanu. Reizēm kristieši redzot tukšus dievnamus apjūk, nobīstās un pārstāj palauties uz Dieva apsoliņumiem. Viņi cenšas pierādīt saviem līdzcilvēkiem kristietības noderīgumu sabiedrības tikumības uzlabošanā, labdarībā, vai arī mēģina cilvēkiem dot to, kas viņus interesē, nevis to ko Kristus dod. Abos gadījumos kristietība var izpelnīties līdzcilvēku atzīību un piesaistīt interesentus, draudzes pat var skaitliski augt, bet tā ir pazaudējusi savu sirdi, tēlaini izsakoties pieslēgta pie aparātiem. It kā vēl elpo, bet bez sirds, tikai uz aizvietotāju rēķina.

Vārdi par mūžīgās dzīvības cerību nevar nomirt, tie nāk no mūžības un tie pieder mūžībai, tāpēc kristietības sirds, kas ir šie vārdi, nevar pārstāt darboties un norimt. Kāmēr uz zemes būs kaut viens cilvēks, kurš ilgosies pēc mūžīgās dzīvības, tikmēr pastāvēs kristietība, jo tikmēr Kristus dāvās mūžīgās dzīvības vārdus, tiem kuri pēc šiem vārdiem ir izslāpuši. Un pat, ja pa visiem kristietības pastāvēšanas 2000 gadiem tikai viens cilvēks būtu ienācis kādā dievnamā, cerībā saņemt mūžīgo dzīvošanu kristietība savu pastāvēšanu ar uzviju būtu attaisnojusi.

Māc. Kārlis Puķītis

~Pārdomām~

6.septembris - Piecpadsmītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem

Vai nav tā, ka mēs izdarām favoritisma grēku (Jēkaba 2:1-10), ja attiecamies citādi pret jau piedzimušiem tuvākajiem, kā pret tiem, kas vēl mātes miesās? Vai Kristus mīlestība neliek mums mīlēt un uzlūkot viņus tāpat?

Lūgšana: Tēvs, palīdzi man un Taviem ticīgajiem mīlēt visus savus tuvākos tā, kā Tu esi mīlējis mūs. Āmen.

13.septembris - Sešpadsmītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem

Mūsu mēle var mūs ievest nepatīkšanās (Jēkaba 3:5-12). Taču

mūsu Cietējs Kalps, Jēzus ar Savu mēli var "līdzēt nogurušam" (Jesajas 50:4). Sabiedrībā, kura arvien vairāk cenšas iznīcināt vājos, mums arvien spēcīgāk jāradā viņiem ceļš pie uzturošā Jēzus vārda. Mums "jāklūst" par Jēzu priekš viņiem un jānes viņu nastas.

Lūgšana: Es tev pateicos, Jēzu, par Tavu spēku dodošo vārdu. Dod man iespēju ar to dalīties. Āmen.

20.septembris - Septiņpadsmītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem

Jēzus nešķirotu bērnus, kurus Viņš turēja Savās rokās (Marka 9:36) un bērnu, kas vēl ir mātes miesās, kura iespējams klausījās Viņu. Kad mēs šādus bērnus pieņemam un tos mīlam, mēs uzņemam un mīlam Jēzu un Viņa Debesu Tēvu.

Lūgšana: Kungs, palīdzi mums uzņemt Tevi, kad mēs uzņemam mazus bērnus, jau dzimušus un vēl nedzimušus. Āmen.

27.septembris - Astoņpadsmītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem

Reizēm mēs aizmirstam, ka lūgšana ir ceļš, kā mēs varam iestāties par dzīvību. Mēs varam lūgt par tām sievietēm, kas ir grūtniecības krīzē un tiem, kas cīnās ar vainas sajūtu pēc aborta. Mēs varam lūgt par hroniski slimiem, neārstējami slimiem cilvēkiem un tiem, kas par viņiem rūpējas. Mēs varam lūgt par neauglīgiem pāriem un tiem, kas vēlas adoptēt bērniņu. Mēs varam lūgt drosmi mūsu draudzēm runāt par dzīvību. "Taisna lūdzēja lūgšanas spēj panākt daudz" (Jēkaba 5:16).

Lūgšana: Mēs tev pateicamies, Tēvs, ka Tu mūs pasludini par taisniem Kristū Jēzū. Uzklāsi, kad mēs lūdzam par tiem, kas cieš. Āmen.

No Luterāņi dzīvībai.lv /tulk. J. Diekonts/

Priekules dr. priekšnieks Mārtiņš Cukurs t. 63454852, m.t.26534381
Bunkas draudzes priekšiece Irute Ziņģe,t.26128491,26024146
Atbildīgā par izdevumu Gunta Dzintare, mob.t. 26426979